

[Ellemann-Jensen]

beløb i de kommende år. Det beklager vi meget, fordi det også er i strid med de hovedtanker, ministeren har lagt frem, om industriens fremtidige udvikling i sit i øvrigt stort set udmærkede industripolitiske oplæg, som kom i sidste uge. Vi finder det besynderligt, at ministeren efter at have lagt så mange fornuftige tanker frem i sin redegørelse om industripolitikken kommer med et lovforslag som dette, der er ganske og aldeles uden perspektiv.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et spørgsmål til finansministeren. Finansministeren lovede at svare på det i går, og derfor skal jeg gentage det over for finansministeren.

Det er således, at vi i finansudvalget har bekymret os for og været opmærksom på, hvordan reserveerne slår til. Bevillingsreserven på finansloven på 100 mill. kr. er opbrugt. Derfor spurgte finansudvalget den 22. april skriftligt finansministeren, hvad han agtede at gøre i den anledning. Den 21. maj afsender finansministeren et svar, der fortæller, at man overfører 50 mill. kr. fra lovreserven til tillægsbevillingsreserven. Som det er folkettinget bekendt, var lovreserven på 100 mill. kr.; ikke desto mindre får vi det svar fra finansministeren, at man vil tage fra lovreserven. Den 13. maj blev der af industriministeren fremsat lovforslag nr. L 227, som vil forbruge mere end dobbelt så meget, som der var på lovreserven.

Jeg har det konkrete spørgsmål til finansministeren: er det en måde at oplyse over for finansudvalget, at man vil tage penge fra en lovreserve, som er mere end forbrugt, som er forbrugt op til flere gange? Er det typisk for socialdemokratiske ministre, at de kun har den måde at svare finansudvalget på, eller hvad er det for noget? Hvorfor fik vi ikke svar på det? Er det meningen, at vi skal holde grundlovsdag uden at vide, hvordan det står til med reserveerne? Har finansministeren ikke nogen som helst fornuftig forklaring på, hvordan det her hænger sammen? Hvorfor fik vi ikke svaret i dag? Tør socialdemokratiet nu her på den sidste dag inden grundlovsdag fortælle, at man ikke er i stand til at overholde den finanslov, man har fået vedtaget?

Rahbæk Møller (SF):

Det skal ikke nægtes, at der er tale om en sag, der har voldt vanskeligheder for vores stillingtagen.

Der er tale om en fornuftig virksomhed med meget stor betydning for beskæftigelsen i det pågældende område. Der er tale om en genbrugsvirksomhed, der er tale om en virksomhed med en positiv betydning for betalingsbalancen, og der er oven i købet tale om en virksomhed, som det kan betale sig for staten at holde i live i og med, at statens udgifter til den øgede arbejdsløshed vil overstige de udgifter, der er forbundet med de efterhånden årlige indskud.

Herimod taler, at det hver gang er staten, der skal bære den største del af byrden, samtidig med at private aktionærer beholder den overvejende del af indflydelsen og dermed fordelene, hvis det går godt.

På plussiden må det noteres, at der i modsætning til de forrige gange nu er tale om et vist medejde fra statens side, idet 30 pct. af aktiekapitalen vil komme til at tilhøre staten.

Vores konklusion er, at et flertal i gruppen vil stemme for, mens 2 vil undlade at stemme.

Waldorff (VS):

Jeg har forklaret adskilligt om VS' holdning til Stålvalseværket, og det meste af det er der ikke nogen grund til at gentage her ved tredjebehandlingen. Det er kun, fordi hr. Ellemann-Jensen gør det til en skelsættende begivenhed, som han kalder det, at staten nu går ind med en aktiekapital på 30 pct. i Stålvalseværket.

Jeg ved ikke, om det er særlig skelsættende; det kommer an på, hvilket niveau man diskuterer på, for den praktiske drift af virksomheden, rationaliseringsforsøgene, forsøgene på tempoopskruining, vil være nøjagtigt de samme, som hvis det var en ganske almindelig privat virksomhed. Det ville det også være, hvis staten havde flertal i virksomheden, altså havde aktiemajoriteten. Der ville heller ikke være nogen forskel. Der er ikke nogen forskel på private danske stålvalseværker og franske nationaliserede stålværker eller engelske stålværker.

Men det kan blive skelsættende på en anden måde, og derfor advarer vi imod denne lovgivning. Det kan blive skelsættende på den måde, at man nu vil få et eksempel, hvor staten ikke bare kommer rendende med sub-